

[Arentoft]

skulle gå ned. Trafikministeren har garanteret i sin ministertid og lovet trafikudvalget et stykke papir herom, og dette har vi fået i dag, men jeg synes, at ministerens svar i brev af 18. januar 1978 til Samsø og Odder kommuner er for vagt formuleret. Jeg tillader mig at citere:

»Om spørgsmålet vedrørende indgriben fra det offentliges side, såfremt Hov-Sælvig rutens varetægelse af trafikken mellem Samsø og Jylland ikke opfylder Samsøs trafikbehov til og fra Jylland på en rimelig og hensigtsmæssig måde, skal jeg bemærke, at det må bero på et skøn ud fra den aktuelle situation, om der bør gribes ind, og i givet fald hvordan og hvordan.«

Derfor vil jeg gerne spørge trafikministeren, hvorledes der kan skabes en helt sikker garanti for, at der opretholdes en tilfredsstillende besjling af Samsø, også fra kommende regeringer, såfremt man kunne tænke sig, at rederiet Grau ikke kan klare opgaven. Dette er uhyre vigtigt og det vigtigste spørgsmål, vi skal have besvaret i denne debat i dag.

Sluttelig vil jeg under henvisning til samrådet den 11. maj i år spørge ministeren om, hvorfor Odder kommune ikke skal være repræsenteret i det udvalg, der skal følge udviklingen i 2 år efter den nye sejlplanstrukturs ikrafttræden, og som ministeren mener skal bestå af repræsentanter for DSB, Samsø kommune, Århus amtskommune og rederiet Grau. Jeg mener så ganske afgjort, at Odder kommune i høj grad bør være repræsenteret i det udvalg. Men ellers er jeg enig i, at det vil være en god ting at have et sådant udvalg.

Holm (V):

Beslutningen om helt at indstille sejladsen på DSBs rute fra Århus til Samsø er truffet af trafikministeren, og et væsentligt argument for at vælge den løsning har været, som ministeren udtrykte det, at samsingerne selv i større og større udstrækning foretrækker at sejle med Grau fremfor med DSB. Argumentet fremhæves så mange gange i ministerens svar på forespørgslen, at det næsten kunne give det indtryk, at det er i fornærmethed herover, at man nu standser ruten.

Forud for beslutningen er gået adskillige drøftelser med de berørte kommuner. Samsø kommune har, støttet af Århus amtsråd, ønsket en fortsat besjling af Kolby Kås-Århus

ruten, men har efter ministerens beslutning om at indstille sejladsen indvilliget i at drøfte muligheden af et betryggende arrangement med den private rute fra Sælvig til Hov.

Når ministeren ikke har kunnet følge samsingerne i deres ønske om en fortsat besjling af Århus-Kolby Kås, er det formentlig et forsøg på besparelser. Ministeren hæfter sig meget ved, at passagertallet fra 1973 til 1977 er faldet med 12.000, at biloverførslerne er faldet med ca. 1.750 enheder, og at antallet af lastbiler er faldet med ca. 1.100, et fald i indtjeningen, der ikke overstiger 1 mill. kr., men man har også i samme periode taget det ene skib ud af driften.

Ministeren oplyser intet om, i hvor stort et omfang det er turister, der kommer til øen, der foretrækker den billigere og i hvert fald efter køreplanen hurtigere rute. Jeg kunne derfor godt tænke mig at få oplyst, hvor stort et fald der vil ske i henholdsvis indtjeningen og i omkostningerne på ruten, når man skærer den ene halvdel af driften væk. Omkostningerne i forbindelse med havne og skib må være stort set uforandrede, så besparelserne må i første række være på mandskabet. Jeg vil også godt have oplyst, i hvor stort et omfang man har haft gennemgående trafik på Århus-Samsø-Kalundborg-ruten, en mulighed, man mister, når man halverer ruten.

Når ministeren nu har valgt at indstille sejladsen på Århus-Samsø-ruten, er det væsentligt at få klarlagt, i hvilket omfang staten har forpligtet sig til at opretholde sejladsen, når den private rute svigter. Gælder det f. eks. ved maskinskade, og når det ikke er til at komme ud og ind af havnen, som regel i Hov? Er det i forbindelse med bygningen af det nye skib sikret, at der er plads til, at personer, der ikke selv kan gå fra bil til salon, kan blive hjulpet op og ned ad trapperne? Med enebesjlingen vil det påhvile rederiet Grau at transportere personer, der skal til sygebehandling udenøs. Der må derfor være mulighed for, at disse mennesker kan komme ud og ind af bilerne, at de kan komme under tag under sejladsen, at de kan komme på toilettet.

Ministerens beslutning bygger tilsyneladende på, at der ikke ud over det planlagte skib skal investeres yderligere i den nuværende rute Sælvig-Hov, hverken i materiel eller i havne. Ministeren skylder derfor en vurdering af behovene for havneinvesteringer og